

le zaradi tega omeniti, kër mu ga je
stavil in diktiral general kle-
kalcev. In edino zaradi tega se s tem
votom pečamo!

Miha je tako zaradi „lepšega“ nekaj o
tem govoril. Potem je ponavljal znane laži o
gospodstvu štajerske dežele. Ni pa pove-
dal, da so njegovi komandanti, slovenski
klerikalci, štajerski deželni zbor
zabili, da so s tem štajerskega kmeta
v rob propada in obupanja pri-
nali, da so mu takorekoč oropali pod-
re in ga izročili najhujši bedi! Tega Miha
povedal, kër tega ni smel povedati!

Povedal pa tudi marsikaj družega ni. Tako
govoril o uradniških plačah in je tako kričal,
da bi vsak sodnijski šribar par stotakov
mesec zaslužil. V resnici je danes mnogo
jih uradnikov, ki zaslužijo razmeroma manj,
prvaški hlapci. Sicer pa tudi mi radi priznamo,
da so plače visoki uradnikov
mogoč prevelike. Vzemimo le slovensko-
klerikalnega poslanca profesorja dr. Verstovška;
vziva plačo kot poslanec, ima lepe dohodke
klerikalne stranke in dobiva poleg tega lepo
plačo od države kot c. k. profesor, pa če kaj
la ali ne. Gospod Brenčič, šribarjem ne
poveste skorje kruha, klerikalnim profesorjem
plačate kolačo v usta! Pa še nekaj treba
ominiti. Ali ste, g. Brenčič, že kedaj proraču-
nili, koliko plačuje kmet — duhovnikom?
jim plačuje kot navadni davkoplačevalci;
iz krvavega denarja vbojih davkoplačeval-
cev dobivajo žegnani gospodje mesečno svoje
plačo. Drugič plačuje kmet duhovnikom še
prijazni ob vsaki priliki (pri krsti, birmi, spo-
roki, pogrebu itd.) Tretjič jim plačuje s
plačo mora njih poslopja, njih hiše, hleve,
in graditi in vzdrževati. In četrtič jim še
plačuje vsled požrešne, oderuške in brezsrčne
„slavni poslanec Miha, — ako ste res
stopnik kmetov“, zakaj pa vsega te-
ga v državni zbornici povedali
ste? Saj je bila Brenčičeva družina enkrat
klerikalna in ima gotovo v svojem spominu
množico slučajev duhovniškega oderuštva, ki bi
lahko dali navesti. Ali mi vemo, zakaj je Miha o
tem molčal, — moral je molčati, kajti
tako trobi le tisto, kar muzikant v njo
vstavlja.

Naš Miha pa je v državni zbornici tudi o
tem govoril, da so c. k. uradniki na spodnjem
slovenskem večidel Nemci in da vsled tega je-
mestoma ljudstva ne razumejo. Ej, Mihče, kdo pa
da je jezik razume? Svojo glavo gremo staviti,
da je Miha od 100 slovenskih ediktov in razglasov
slovenski sodni niti 5 ne razume! Zadnji šri-
baj na spodnještajerskih sodni-
stvih zna pravilnejšo v uradu po-
vesti slovensščino nego Brenčič.
Njegovi dialekti ni vzor slovensčine! Miha
v prvi vrsti premisli, da jo on zadnji, ki bi
lahko neizobraženosti drugih govoriti. Potem
naj pomisli, da pride stotero slovenskih
kmetov prositi, naj se jim slovenske oblasti
na nemško prestavi, kër jih slovenske ne
razumejo. In Miha naj tudi to premisli, da o
dobro niti deset stavkov ne zna
izpregovoriti, brez da bi rabil
nemške besede. Toliko zapeljanemu rev-
nu v tej zadevi!

Igršim Miha pa je tudi na komando političnega
je ena nekaj o septembarskih dogodkih leta 1908
raja teta. Jezil se je — zaradi svojega čednega
smeja. Ta brat je namreč takrat rogovilil, se je
kadar spaval s stražniki, jim je trgjal cesarske me-
ničevce raz prs in je bil vsled tega na daljšo
sintoko obsojen. Postava velja ravno za
mi se kogar, za Brenčiča in za Cucka! Bahači in
pečati, stazi, ki so na troške davkoplačevalcev ptujo.
o. Alija okrajja bogastvo pridobili, so pred postavo
Brenčiča vredni kakor zadnji berač. In Miha se
vsaka ved tega le grozovito osmešil, ko je
so po-goj čednega bratca v državni zbornici zago-
naterejal. Brat je svojo kaznen sedel in niti sv.
rame-er mu je ne odvzame. Miha pa naj bi po-
zbor-til, da gnoj tembolj smrdi, čimbolj se ga
adraneja... Da je Brenčič, — pardon: gospod
„ne-mni poslanec Miha Brenčič iz Spuhlja, —
oblika, vsem temu še gorostasno lagal, to pač
e smešno; saj je hodil vendar v klerikalno šolo
trobti.

in klerikalna stranka bi brez laži že davno
poginila.

To je bila torej „Jungferne“ Brenčiča.
Vprašajmo le eno: kaj je koristil Miha s tem
svojim več kod neumnim „govorjenjem“ svojim
volilec? Kaj imajo kmetje od tega „govora“?
Mislimo, da je odgovor prav lahek: Volilci
Miha Brenčiča so dosegli, kar so
hoteli, — tisti pa, ki so proti Bren-
čiču volili, morajo trpeti zaradi
neumnosti od prvakov nahujskane
množice...

V vsaki hiši

lahko izostanejo, va-
like neprijetnosti pral-
nega dneva, ako se namoči perilo že na
predvečer s pralnim praškom ki popolnoma
izloči vso nesnago.

Pralni prašek je
predmet zaupanja,
kajti lahko je ponar-
ejen in težko je
ponaredba dognati.
Ako kupite izdelek trdke, katere Vam za
pristnost jamči, tedaj bodele gotovo prejele
zanesljivo pralno sredstvo. Ponarejeni pralni
praški (prah iz mila) sicer tudi dobro
čistijo, a uničijo v kratkem času vsako perilo.
Najboljši in najzanesljivejši pralni prašek je
vsekakor

Schichtov
pralni ekstrakt „Ženska hvala“.

Dopisi.

Sv. Lenart v Slov. gor. Danes dne 6. no-
vembra je bil pri nas živinski sejem. Zopet en-
krat se je pokazalo, koliko živine ima naš okraj
in kako lepo živa so naši kmetje prignali. Ali
žalibog ni bilo kupca, ker ni prišel nobeden
Nemec. In Nemci so vendar prvi kupci za našo
živino. Kje so pa zdaj prvaški učitelji in iz
Kranjskega privandranji dohtarji? Ti se pač le
na volišču za nas kmete brigajo. Na celem sejmu
nismo opazili niti enega Kranjca, pa tudi nobe-
nega kaplana z debelo denarnico... Zato pa,
dragi kmet, ako pride kedaj prvaški agitator te
nadlegovati, pokaži mu odločno pot, ki vodi na
Kranjsko!

Več kmetov iz okraja.
Sv. Trojica Slov. gor. Ker „Slov. Gospodar“
ne more nehati s svojim psovanjem na „Štajer-
cijance“, smo primorani se iz naše rezerve ven-
dar enkrat vzdigniti, kajti mi lahko tem lažnjiv-
cem vedno z mirnim srcem nasproti stopimo.
Vendar pa ne vemo, ako ne bode našim nasprot-
nikom toplo postalo, če bode njih lažnjivo delo
razkrinkano. Ne bi se nam vredno zdelo odgo-
varjati, pa ljudstvu se morajo oči odpreti, ker
drugače še bi se lahko reklo, da je krivda na

naši strani. Kakor je vsem domačinom znano,
je enostranska hujskarija v naš prej mirni kraj
s Kranjci sem privandrala. Ti kranjski hujskaci
so prinesli seme prepira in sovraštva med nas.
Začeli so s vsemi sredstvi proti nam delovati,
in ker nam v resnici le samo dobro morejo
očitat, so se obrnili na pot laži in obrekovanja.
Imamo tisoč dokazov, vendar bomo sedaj le
njih najnovejše lumparije našeli. Glavna oseba
pri teh napadih, na katero ti hinavci streljajo,
so naš župan g. Ferdinand Gollob, ker seveda,
ako se hoče v trdnjavo, se mora najprej duri
ali zid prelomiti. Ja trojiško trdnjavo bi radi
razrušili. No gospodje, če vam le ne bode
„grozdje prekisló“. Vaša sredstva pa niso več
poštena, za te naravnost imena ni več. Treba
nam je samo zadevo streljanja pregledat, za
katerega niste dovoljenja imeli. Ko so tedaj vaši
možaki šli, ste rekli, da so temu g. Gollob krivi.
Saj ste ja v občini Spodnji Porčič streljali, ka-
teri župan je v svoji nevednosti postav zato
dovoljenje dal. Župan pri Trojici pa nima v
Sp. Porčiču kaj za govoriti. In teh postav tudi
niso pri Sv. Trojici delali. Zakaj tedaj tako
nesramno lažete? Odgovorite nam! Samo za-
tegadelj, da bi poštenje, katerega imajo pri
naših ljudeh ta gospod, podkopali. Ali laž ima
kratke noge. Zakaj je imel eden teh kranjskih
privandrancev dne 18./VIII. slovensko zastavo
isobešeno? Ste pa vendar mislili, da se bode
kdo črez to jezil in vam zastavo prepovedal. Ali
motili se ste. Mi smo vas lepo na miru pustili,
vi pa ste nas napadli, ko ste pri veselici
rekrutov nemške zastave zagledali. In mi smo
se zopet smejali, ker tokrat je vaš račun pa
narobe šel. Ali lažnjivci ste in bodele to ostali.
Napadli ste v vaših časopisih zopet g. Golloba,
kateri pa pri tej celi stvari še mezinca ganil
ni. Pisali ste takrat od potresov, kateri bodo
črez trg prišli. Nam se pa vidi, da je v vaših
možganih že vse raztrešeno! Gospodje, ste s tem
potresom morebiti volitvo pri posojilnem društvu
mislili? Ja vsled te volitve morate vendar en-
krat izprevideti, da vas je ljudstvo že spoznalo in
da vsak kmet dobro ve, da je vaša cela agitacija
samo laž. Bila je ta volitva vsem privandrancev
dober dokaz, da trojiški delavec, obrtnik in kmet
ni slavnati mož, katerega bi lahko sem in tja
stavil, ampak da dobro ve, kje je nepolitično
delo za njegov blagor. Gospod doktor, ali Vam
ni žal za tiste kronice, katere ste izdali, s ka-
terimi ste si hoteli za Vas večino kupiti? Ali
Vas ni sram, da ste si prvaki glasove kupovali,
pa vkljub temu komaj nekaj števila skupaj
zbrali? Ja koliko britkih besed ste slišali in
Vaša cela garda Vam ni mogla jih odvzeti. Mi-
slimo, da Vam bode dan te volitve ostal v več-
nem spominu, da se bodele začeli pri nas ob-

Od vojske.

K raznimi slikami, ki smo jih z ozi-
rom na italijansko-turško vojsko že pri-
nesli, objavimo danes še eno. Naša da-
našnja slika kaže gubernorjevo palačo v
mestu Benghasi po bombardiranju od
strani laških vojnih parnikov. Lepo po-
slopje bilo je precej hudo poškodovano,
kakor sploh vsa poslopja v tem mestu.
Spodaj vidimo vojake, ki na dromedarju
prinašajo strelivo v od mesta oddaljene
tripoličanske kraje. Kakor znano, so ka-
mele najbolj zanesljive, krepke in pohlevne
domače živali za te puščave. Vojska sama
postaja vedno bolj krvava in tuda.

Der Gouverneur Palast in Benghasi
nach dem Bombardement.

Militärtransport ins tripolitanische Hinterland
Bilder vom Kriegsschauplatze.

kmeti

koledar

kupil?

Za l. 1912

Ali si že

našati, kakor bi se Vam iz hvaležnosti do g. Golloba slišalo, ker le z njih pomočjo ste Vi sedaj pri Sv. Trojici. Premislite malo nazaj na čase, ko ste še med Vašimi kranjskimi bratci stanovali. Tedaj ko ste še turške žganjke tolkli in kozje mleko pili, ste ja kakor slišati zelo ponižni bili; le sedaj ko ste se med Štajerci najedli, sedaj bi moralo pred Vami vse izginiti, kar Vam ni všeč? Ali trojiška „trdnjava“ je sezidana na podlagi resnice in pravičnosti in ta podlaga je tako močna, da je vsi kranjski privandraci nikoli ne bodo podrli. In mi bomo delovali dalje po naši poti za blagor Štajercev.

Od svetega Andraža v Slov. goricah. Malo-kedaj se sliši kaj iz naše župnije. Pomisli, dragi „Štajerc“, da smo še za meglo in ne vemo ke-daj se vzbudimo iz „črnega“ spanja. Za danes eva ti nekaj novic! Pretečeni teden so pogoreli tukaj župnijski hlevi in je bil grozovit ogenj. Nekateri „gfratjarce“ iz Marijine stotnije so celo videle neke v listju hudiča goreti. Lahko mogoče! Ljudje govore, da je nastal ogenj vsled še žarečega pepela, ki se je nahajal v eni kišti v kolarnici. G. župnik pa sumijo „hudobno roko“. Mogoče je prvo in drugo... Torej hlevi so pogoreli, kdo bode stavil nove? Ja, ubogi dobri župljani bodo zidari novih hlevov, čeravno od njih nimajo koristi. Kdo je prodal lepo živino, ki se je v teku let vzredila v teh hlevih, kdo je bil gospodar, ko je bilo vse polno mrve in drugih reči? Gospod župnik in sedaj, dragi faran, si zopet ti gospodar! Razvaline so tvoje, delaj, neumna stvarca, drugače ne boš zveličan. Sedaj naj vpraša g. župnik, kdo bo plačal. On že ve, kdo da molči; le kadar mu naznani kak revež, ki menda po načelih kat. cerkve; tudi pravico zahtevati drage ceremonije, da mu je umrla žena ali otrok, ga nahrulijo častivreden gospod z srce bodečimi besedami: „Kdo bo plačal?“... Niti stola ne dobiš v župnišču, ako nisi posebni ljubljene in nehote si človek misli, kdo je tukaj gospodar, faran ali župnik. Da, gospodar je faran in župnik hlapec, zviti hlapec. Ljubi svojega bližnjega, kakor samega sebe in pokopaj mrtve, pa ne samo za par grošev; tako je učil Kristus naše sedanje denarja željne gospode. Ali enkrat bo bisaga polna in mislim, da še pridejo časi, ko ne bo župnik pastir božje črede in obenem tudi govede. Dovolj bo mu mastna plača, čeravno pogrebi ne bodo več tako dragi. Upajmo, propad je gotov, ker si ga žele sami, saj tudi oni ne verujejo več na pekel, drugače bi živeli drugače; in ti ubogi župljan veruj!... Pomisli, dragi „Štajerc“, 13 polov-njakov vina so nabrali naš župnik, samo za sveto daritev določenega. Ah, to bodo blago-slovljene maše pri Andražu, še bolj kakor so bile do sedaj večernice! (namreč pijane)... Po celi župniji se je napovedala rabota, vendar zavedni ljudje pravijo, da „naj tisti i püvle ker i je jünce oda!“ Prav imajo! Dobiček, ki ga doprinašajo hlevi, gre le v farški žep in nekaj tudi dobe pridne pobožne ženske, ki se rede na stroške faranov v župnišču. Saj se vidi, kako lepo žive farške kuharice v penziji. Odkod so

dobile denar, zakaj?... Še nekaj! Pred krat-kim je bila tukajšnja gospica za botro tukajšnem trgovcu. Gospod ne morejo videti te gospice in skoraj ne bi hoteli krstiti. Vnel se je prepri-pir v tem svetem prostoru, kjer je v oltarju Odrašenik sveta... Celo novomodni klobuk gospice ni bil všeč gospodu! Kaj tacega pa je že nečuvana predznost, da se kaj takoršnega godi v pro-storu, kjer se delijo, kakor pravi letošnji Mohorjev koledar, sveti zakramenti zastoj. Ha, ta koledar pač ni lažnjivec! Ja gospod župnik, z Vašimi blagimi ženskami, deklariraj, lahko delate kaj hočete, ali z župljani ni dobro češenj zobati, saj vsak udarec zvonov, ki smo jih kupili mi, Vam plačamo in vi ste zaukazali, da se niti opoldan ne sme zvoniti z velikim. Radi bi že v kratkem slišali njegov glas v od Vas zavržene Smolince, katere tako hudo sovražite, da jih celo imenujete iz prižnice. Dali smo Vam grah namesto žita, ali drugo leto še graha ne dobite. Spoznali smo, da je vse skupaj le „kšeft“ in cerkev kraj, v kojem se agitira in pridiguje sovraštvo napram vsem onim, ki ne trobijo v farški rog. Božji nasledniki bi naj bili sedanjí župniki? Pje, pamet!... Več Smolinčanov.

Sv. Anton v Slov. gor. Dragi „Štajerc“! Ker od nas redkokrat kaj dobiš in slišiš, pa te-daj pošteno primi naše pridne klerikalce. Napro-piši našega vrlega kmeta Rues-a v Brengovi, kateri je hotel poslati biti „podnačelnik“ Trojič-ke posojilnice, in nam je vsem Antonjevcem naredil veliko sramoto. Dosedaj smo ga imeli za pošte-njaka; a sedaj vidimo, da je pravi klerikalec od pet do glave. Bahal se je na Ptuj v eni gostilnici, da ima v Trojički posojilnici denar vloženi in mu zdaj mora posojilnica takoj izpla-čati denar. To je grda laž! Niti vinarja nima vložnega, ampak resnica je, da je en par tiso-čakov dolžen; in imel je trdega Nemca za po-roka, kateri mu je na dan volitve odstopil in mu med vsemi volilci rekel, da mu noče več biti za poroka. To je bila velika sramota za tega nasprotnega voditelja. Rues, kaj mi vse zvemo! Žalostno pot si imel proti domu, ker še v gostilni, kjer si hotel z žlahtno kapljico okrepčati, ki pa ti je kri vznemirila tako, da si bil naenkrat na prostem zraku. Bežal si proti lesu kakor kaka prestrašena lisica, in od tamkaj si žalostno gledal nazaj, kaj se bo menda zgodilo tvojemu prijatelju Kovašec-u. Ta pa je bilo prosil gostilničarja, da ga naj brani pred razburjenimi kmeti, kateri so mu hoteli njegovo hujkanje poplačati. Skril se je takoj v drugo sobo, in tamkaj od samega straha pod posteljo splazil. Tako se je godilo tem dvema, ki sta hotela nemir in prepričati, pa sta sama sebi škodovala. To njima naj ostane za večni spomin. Prihodnjic pišem deželnega dolgo-prstneža...

izpogovoriti. In imel je „prepričanje“, ni Mihče, kajti kdo v Spuhlju bi ne imel pre-pričanja? To Mihčevo „prepričanje“ je bilo p-dobno žlahtnemu kamenju „opalu“; enkrat je bilo plavo, potem vijoletno, potem rumeno. Spreminjalo se je to Mihčevo „prepričanje“, le prav ni bilo nikdar posebno globoko. Mihče Ploj vedel bi o tej zadevi mnogo povedati; kaj Brenčič nosili so najprve škricke Plojvega trna, potem pa so mu razpraskali obraz... Spuhljski Miha je torej govoril... sakrabolt, to pa že nekaj! Svoj čas „govoril“ je le svoj kravji dekl in še ta mu je baje figa kazal, kajti Mihčevo krščanska ljubezen je imela dovolj nezakonskih plodov... Miha je „govoril“ in svetovno časopisje ni možakarja niti omenilo. To je žalostno! Kajti Miha Brenčič je tukaj nekaj!... Desetkrat že smo ponavljali, da je Miha govoril in zdaj povemo še, da je govoril — v državni zbornici. Kajti —

Miha, Miha, Miha,
konjske repe ne viha,
Miha naš je izbran,
tacega iščeš zamaj,
eden samo je Miha...

Torej še enkrat: Miha je govoril... Sakrabolt, to niso mačkine solze! Miha je Miha, pravzaprav je MIHA, kajti na najvišjem spuheljskem spe-niku postavili bodejo njegov spomenik, na katerem bodejo zapisane črke z njegovim ime-nom!... Miha je govoril — ali kje? Govoril je v državni zbornici, kot državnozbornski je-slanc! Res, imel je svojo „Jungfernerrede“. Predsednik je zaspal, zapisnikarji so zaspali, gosti na galeriji so zaspali, stenografi so zaspa-li muhe na steni so zaspale, vse, vse je spalo — Miha pa je čital iz nemške spis-snega listka svoj „govor“... Oj sreča muhe, ki ste spale!... Sicer pa bode kakšno hudobno vprašal, kaj je pravzaprav Mihče „govoril“. Muhe so spale in zato nam ne morejo ničesar povedati. Kaj je torej vsmljen Bog dopustil Brenčiču govoriti?? Le eno, eno le je treba zapomniti iz tega znamenitega govora, ki ga je čital spuheljski Mihče v par-lamentu: — Mihčev čedni bratec je bil svoj čas v luknjo postavljen, ker se je s policaji pre-paval in cesarske medalje trgati. In ker je Mihče vse svoje „poslaništvo“ za „bratsko je-bezen“ smatra, potegnil se je v državno zbornici edino za svojega brata... Oj Miha, Miha, kako te vodijo tvoji lastni klerikalni komandanti za nos! Ali si v družbi žrebcev res pozabil, da arestantovski „ričet“ tvojeja čednega brata našo domovino Avstrijo prav nič ne briga? Kdor je bil zaprt, tam niti devet strupenih gadov te kazni ne odvzame. Ljubi, vbogi, revni, nedolžni Miha, ki se pusti od tvojih žegnanjih in profesorskih voditeljev na nora imeti. Morda bodeš, ljubi nedolžni Miha, prihodnjic v parlamentu govor držal o velikar-ski „krivici“, da moraš za svojega nezakonskega otroka „alimento“ plačevati, ali pa da si stal pri „pšelarjih“ le „korporal“ in ne „feld-maršal“?... Miha iz Picheldorfa, — — — smo tvoji pravi prijatelji! In zato ti svetujemo, da se držiš vojaškega nauka: Nix reden, still sein und Maul halten...

V Ptuj vršilo se je preteklo soboto zapri-seženje zopet izvoljenega ter od cesarja potre-nega župana g. Jos. Örnig ter podžupana g. Joh. Steudte. Priredba je bila jako slavnostna in je prinesla tudi temeljiti ter stvarni govor našega Örniga, ki dokazuje vse vrline in izredne sposobnosti tega redkega gospodarskega talenta. Ker se zadeva zgolj prebivalstva v me-stu tiče, ne moremo natančnega poročila prine-sti. Omenimo le, da je g. Örnig že 24 let občinski svetovalec in da je bil zdaj šestič za župana izvoljen. Vodja okrajnega glavarstva g. dr. pl. Netoliczka je s prav laskavimi besedami blagovno delovanje Örnigovo popisal. Slavnost je dokazala globoko ljubezen, ki jo vživa Örnig v kljub sovražnim napadom v vedno večji meri. Njemu kakor vrlomu podžupanu g. Steudteju izrekamo svoje prisrčne čestitke!

V sv. Urbanu pri Ptuj zavladovalo je veliko razburjenje, ko je „Štajerc“ v zadnji svoji številki povedal, da je zagriženi prvaško-klerikalni župan Alojz Veršič mnogo občinskega denarja poveril ter ga je oblast od občinskega pred-stojništva odstavila in državnemu pravdniku izročila. Vzor-poštenjak je bil ta Veršič — na

Novi kardinali.

V Rimu zborujoči konzistorij imenoval je ravnokar 17 novih kardinalov. Od teh je 10 Italijanov, 2 Ameri-kanca, 2 Španca, 4 Francozi ter 7 drugih. Od avstrijskih cerkvenih dostojanstvenikov bila sta dva kardinalom

Erzbischof Dr. Fr. Nagl Erzbischof Bauer, Olmütz
Die neuernannten österreichischen Kardinalen

imenovana i. s. nadškof dr. Nagl na Dunaju ter nad-škof dr. Bauer v Olomucu. Naša slika kaže ta dva nova avstrijska kardinala. Dr. Bauer bil je l. 1863 duhovnikom posvečen in je postal l. 1882 škof v Brnu. Dr. Nagl pa postal je šele pred kratkim dunajski knez in nadškof.

ki drži kaj na zdravo ne-govanje kože, ki hoče zlasti pege odstraniti ter mehko, nežno kožo in beli teint dobiti in obdržati, umiva se edino z

Dama

„Steckenperfer“ lilije-nim mlečnim milem
(znamka „Steckenperfer“) od
Bergmann & Co. Telchen a. E.
Kos za 80 h se dobi v vseh
apotekah, drogerijah in tr-govinah s parfumom itd.

391

Novice.

Današnja številka ima zopet 4 strani pri-loge in šteje torej skupaj 12 strani ter več slik.

Iz Spodnje-Stajerskega.

Brenčič govori! Sakrabolt, to pa že je ne-kaj: Mihče iz Spuhlja govori!... Pri „pšelar-jih“ poznal je Miha sicer le en komando in to se glasi: „Nix reden, still sein, Maul halten!“ Ali naš spuheljski Mihče zna več kot konjem repe vihat... Pri „pšelarjih“ je bil korporal in tam je razumel komando „Maul halten.“ Ali zdaj je imel posestvo, katerega mu je prigospo-daril njegov oče, ki je tako lepe denarce pri ptujskemu okrajnemu zastopu zaslužil. In imel je žrebce, ki mu ga je tudi nemški okrajni zastop dal. In imel je krómo, v kateri je pro-dajal vino, o katerem ne maramo niti besedice